

Evangelí del dissabte de la setmana VII de durant l'any: els predilectes de Déu

Evangelí i comentari del dissabte de la setmana VII del temps de durant l'any. “Alguns presentaven a Jesús uns infants perquè els imposés les mans”. Saber-se nens davant Déu és camí segur per acostar-se a Jesús i tenir-lo com el millor Amic.

Evangelí (Mc 10,13-16)

Alguns presentaven a Jesús uns infants perquè els imposés les mans,

però els deixebles els renyaven. En veure-ho, Jesús es va indignar i els digué:

—Deixeu que els infants vinguin a mi. No els ho impediu, perquè el Regne de Déu és dels qui són com ells. En veritat us ho dic: qui no aculli el Regne de Déu com l'acull un infant, no hi entrarà pas.

I els prenia en braços i els beneïa tot imposant-los les mans.

Comentari

Després d'haver escoltat ahir l'ensenyament de Jesús sobre la indissolubilitat del matrimoni, contemplem uns nens que són presentats a Jesús. Una seqüència significativa: un cop units per sempre l'home i la dona en el matrimoni, apareixen en escena els

nens, fruit d'aquesta unió.

L'evangelista no indica qui porten aquests nens, però sembla indicar-ho amb l'episodi anterior: els pares. I és que la fama de Jesús creixia: curava els més febles, entre ells els nens. És fàcil imaginar els pares que portaven Jesús els seus fills petits, encara febles, perquè els beneís, perquè, amb la imposició de les mans, o només tocar-los, els protegís de les malalties i del poder del maligne.

Però els deixebles es creuen amb l'autoritat d'evitar-ho. I el Mestre no ho consenteix, ja que Ell és el Camí per arribar al Pare. Així ho dirà a un dels deixebles: “Ningú no arriba al Pare si no és per mi” (*Jn 14, 6*). Els nens troben en Jesús el millor camí per descobrir la filiació divina.

Alhora, els adults —de manera especial, els pares— estan cridats a facilitar aquesta trobada, de manera que també ells redescobreixen aquesta mateixa filiació: “Qui acull

un d'aquests infants en nom meu, a mi m'acull, i qui m'acull a mi, no m'acull a mi, sinó el qui m'ha enviat." (*Mc* 9, 37).

És commovedor fixar la mirada en Jesús envoltat de nens, jugant amb ells, somrient-los, preguntant-los els noms, l'edat...; instruint-los perquè siguin bons fills dels seus pares, bons germans...; i parlant-los del Pare del Cel. Una escena terrena i celestial alhora: aquell moment va ser una clara manifestació del que ha de ser a la terra el Regne del Cel, i un reflex de com serà aquest regne al més enllà per a aquells que a la terra s'han comportat com nens davant de Déu. Per això acollim amb humilitat l'advertència de sant Josepmaria: "No oblidis que el Senyor té predilecció pels nens i pels qui es fan com nens" (*Camí*, n. 872).

Josep Boira

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/gospel/evangeli-del-
dissabte-de-la-setmana-vii-de-durant-
lany-els-predilectes-de-deu/](https://opusdei.org/ca/gospel/evangeli-del-dissabte-de-la-setmana-vii-de-durant-lany-els-predilectes-de-deu/) (11/03/2026)